

เพื่อนๆ จากค่าย

ตอนแรกเอดิสันรู้สึกว่าเขาเข้ากับคนอื่นๆ ไม่ได้เลย

โดย เฮลีย์ ยันซีย์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เอดิสันเดินเตาะฝุ่นไปมา เด็กคนอื่นๆ กำลังพูดคุยและกางเต็นท์กัน แต่เขาไม่รู้จักรใครเลย

ครอบครัวของเอดิสันเลิกไปโบสถ์ได้ไม่นานหลังจากพวกเขาย้ายมาที่สเปน แต่แล้วเด็กชายจากวอร์ดก็มาชวนเขาให้เดินทางไปค่ายด้วยกัน การตั้งค่ายเป็นเรื่องที่สนุก แต่ตอนนี้เอดิสันไม่แน่ใจว่าเขาอยากมาที่นี่จริงๆ หรือเปล่า เขาารู้สึกว่าตัวเองเข้ากับคนอื่นๆ ไม่ได้เลย

เด็กชายสองคน ดิโอโกและฮวน เดินไปหาเอดิสัน “นายอยากมานอนที่เต็นท์ของเราด้วยกันมั๊ย?” ดิโอโกถาม เอดิสันถอนหายใจแล้วยิ้ม “ได้สิ”

“เยี่ยมเลย!” ฮวนพูด “งั้นเราไปเล่นน้ำกัน” พวกเขาเด็กๆ กางเต็นท์และวิ่งไปที่แม่น้ำ น้ำเย็นจัด แต่ตอนนี้เอดิสันกำลังสนุกสนานมากจนแทบไม่ได้รู้สึกถึงความเย็นนั้นเลย หลังรับประทานอาหารกลางวัน เหล่าเด็กชายและผู้นำก็ไปเดินป่ากัน พวกเขากลับมาตอนดึกอาทิตย์ถัดคืน ทั้งหมดจึงช่วยกันก่อกองไฟ

“ครอบครัวนายเป็นแบบไหนเหรอ?” ฮวนถาม เอดิสันกอดิ่งไม่ไว้ข้างๆ กองไฟ “พ่อแม่ของฉันค่อนข้างเข้มงวด และพี่สาวก็ถือว่าเป็นเพื่อนสนิทของฉัน เลยกี่ว่าได้ เราย้ายมาจากเอกวาดอร์นะ”

ดิโอโกและฮวนมองหน้ากันพร้อมยิ้มกว้าง “พวกเราก็มามาจากเอกวาดอร์เหมือนกัน!” ฮวนพูด ดิโอโกพูดซิปแจ็กเก็ตลงเพื่อเผยให้เห็นเสื้อยืด มีสัญลักษณ์ทีมฟุตบอลของเอกวาดอร์อยู่บนนั้นด้วย!

“ว้าว!” เอดิสันพูด “แล้วนายล่ะคิดถึงอะไรมากที่สุดเกี่ยวกับเอกวาดอร์”

ดิโอโกและฮวนหัวเราะ “อาหารไง!” ทั้งสองตะโกน เด็กๆ เอาแต่พูดถึงสิ่งที่พวกเขาคิดถึงเกี่ยวกับเอกวาดอร์ และสิ่งที่พวกเขาชอบเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในสเปน เอดิสันชอบที่ดิโอโกและฮวนเป็นคนคุยง่าย

จากนั้นผู้นำคนหนึ่งชื่อบราเดอร์ซิสเนรอสก็ลุกขึ้นขึ้น “เฮ้ ทุกคน! เราอยากจบคำคืนนี้ด้วยการประชุมแสดงประจักษ์พยาน”

เด็กชายและผู้นำขึ้นขึ้นและแบ่งปันประจักษ์พยานของตนทีละคน คำพูดของพวกเขาทำให้หัวใจของเอดิสันรู้สึกเหมือนถูกห่อด้วยผ้าห่มอุ่นๆ

ดิโอโกลุกขึ้นขึ้น “ผมรู้ว่าศาสนจักรเป็นความจริง ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของผมและพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของผม”

ความรู้สึกอบอุ่นนั้นมามากขึ้น ฉันก็อยากรู้เหมือนกัน เอดิสันคิด

เมื่อเอดิสันกลับจากการไปเที่ยว เขาก็ถึงคำพูดของดิโอโกอยู่เสมอ เขาอยากไปโบสถ์และเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูกับดิโอโกและฮวน

คืนนั้นขณะรับประทานอาหารเย็น คุณพ่อถามว่า “ไปค่ายเป็นยังไงบ้างลูก?”

“สนุกมากเลยครับ!” เอดิสันพูด “พวกเราเล่นน้ำ เดินป่า แล้วก่อกองไฟกัน ผมรู้จักเพื่อนสองคนที่มาจากเอกวาดอร์ด้วย!”

“ยอดเยี่ยมเลย! เราจะต้องชวนพวกเขามายานบ้านแล้วละ” คุณแม่พูด

เอดิสันหยุดสักครู่ “เราเริ่มไปโบสถ์กันอีกครั้งได้ไหมครับ?”

คุณแม่กับคุณพ่อออกไปครู่หนึ่ง จากนั้นคุณแม่ก็กระแอม “ถ้าลูกอยากไปก็ไปได้” เธอพูด “แต่พ่อกับแม่จะไม่ไปนะ”

เอดิสันทรุดตัวลงบนเก้าอี้ เขาไม่อยากไปโบสถ์คนเดียวหรือบางทีเขาควรจะอยู่บ้านกับครอบครัวกันนะ

จากนั้นเอดิสันก็จำความรู้สึกอบอุ่นจากการประชุมประจักษ์พยานได้ แม้ว่าครอบครัวของเขาจะไม่อยากไปโบสถ์ แต่เอดิสันก็ยังอยากไปอยู่ดี

และเขาจะไม่ได้ไปคนเดียว เอดิสันยิ้มขณะรับประทานอาหารเย็น จากนั้นเขาก็โทรศัพท์ เขารู้จักเพื่อนบางคนที่เขาจะไปโบสถ์ด้วยกันได้! ●

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสเปน